

Elime (Latife Tekin'in "Muinar" adlı Romanı) Duygusal

Karakter Anlatılan düşsel yolculuk boyunca ana karakter olarak görülen gerçek kişi Elime, içinde uyanan bir kocakarı ile içsel monolog süreci yaşar. Bu süreç boyunca arada kendi iç sesini duyduğu için tedirgin olsa da çok fazla düşünme fırsatı yaşadığı için olayları sorgulayabilme şansı elde eder. Hem içinde uyanan kadının hem de diğer başka kadınların özelliklerini almış olan karakterin çoğullaştırılmış kişilik yapısı kendisini karmaşık bir kurmaca içerisinde bulmasına neden olur. Gizemi imalarından hareketle kazanan Elime, her ne kadar korkak ve sessiz bir yapıdaymış gibi görünse de Muinar sayesinde tüm sitemleri seslendirir. Modern dünyanın etkisi ile pasifleşen ve kendi dünyasına çekilmek zorunda kalan Elime, özünde kendini yalnız hissettiği için iç dünyasına yönelir. İnsanların doğayı bozmasından endişe duyan Elime, çevreci biridir. Çeşitli nesnelere bir araya getirerek farklı çağrışımlarda bulunan Elime için kurduğu düşsel yolculukların sonu kendisine çıkar. Ruhun dinginliğini arayan Elime'nin hayalperest olması da konudan konuya kolayca geçiş yapabilmesinin yanında yer yer toplumsal konulara ve kapitalist düzene de eleştirilerde bulunabilmesine yardımcı olur.

Aktivitelere Kendi (Muinar) ile iç konuşmalarda bulunan Elime, elinde kağıt kalemi ile yazı üretme peşindedir. Arada gezintiye çıkan, uçurum kenarlarında, ormanlarda dolaşan karakterin doğa ile bütün olmaktan hoşlandığını görür. "Boşluk" adında bir kitap okur, uyur, çeşitli rüyalar görür.

ÖRNEK ANILAR

Yalnız Bireyin kendi kendine konuşmasının nedeni olarak görülen yalnızlığın tüm etkenlerine Elime karakterinde rastlanır. Kalabalık ve hızlı bir yaşamın vermiş olduğu yalnızlık hissi nedeni ile içinde yarattığı kadınla konuşan Elime, durumu kabullenmekte bir süre tereddüt eder: "Saldırgan sarı, fazla sıcak... Denize dönüp suluklandım, yüzü yok, benim yüzümü kullanıyor, ellerimi, ayaklarımı... Sürekli konuşuyor, sesi yok, konuşuyor yine de, benim sesimle konuşuyor."

Güvensiz Kendi kendine nereye olduğu belirsiz bir yolculuk içerisinde iken karşısına dikilen Muinar isimli yaşlı kadının hem olması hem de yok olmasından dolayı güvensiz bir zaman dilimi yaşayan karakter bu nedenden ötürü korku içerisinde: "Düşünerek tırmanıyorum ağır ağır, adımlarımda güç kalmamış, topluca saldırır da Muinar'ı devreden çıkaracak olurlarsa, sesimi tümüyle kaybedebilirim, korku girdi içime, kalbim sıkıştı."

Saplantılı Muinar ile bir arada olmaktan dolayı tedirginlik yaşayan Elime, onu yok edeceği yerde daha fazla konuşarak saplantıya dönüşmesine neden olur ve bu durum kendisini daha da tedirginleştirir: "Yüzümü dağa dönüp hızlandım, düşüncelerimi okumuş yine, "Kilitlendiğim falan yok, insanlarla bir arada olmak istemiyorum, eve çekildim sadece," dedim, "alttan alta lafa karışyorsun sürekli, mırıltın boynuma dolanıyor, söylediğin şeylerin duygusu suratıma vuruyorsa, kime nasıl görünüyorum kim bilir, çığlığın, fısıltın ağzımın içinde."

Hayalperest Hem yazarlığı gereği hem de sınırsız düşünceleri gereği hayalperest biri olan Elime, gerçek üstü hikayeler kadar gerçeği hikayelendirme konusunda da başarılıdır: "Açık pencereden içeri, üstüme meşe yaprakları yürüyormuş gibi bir duyguyla doğrulup ağacın taze dallarından birinin kağıdıma doğru uzanmakta olduğu gördüm, cümlelerimi okuyordu... Gözlerimden fıskıran ürpertiyle bir anda emin oldum bundan, düşüncem ağacın gövdesine saplandı, evimin temelini sızlatan bir sarsıntıyla yaprağının ucundan bakışıma yakalanan dalını hızla geri çekti."

Sosyalist Devlet yöneticilerine ve karar mekanizmalarına karşı olan Elime, herkesin yoksul olarak da olsa eşit yaşam koşullarına sahip olmasını ister. Halk üzerinde baskı kuran bir dinin, yöneten liderin veya hükümetlerin doğru çözümler olduğunu düşünmez: "Yıllar geçti üstünden unutamadım, ah, milletiniz vefasız, Belinur'la alışverişe çıkmıştık, bir tatil günü, yürüyoruz kalabalıkta, sağımız solumuz boşaldı, iğne atsan yere düşmez, arabalar aktı gitti, top atılmış gibi sır olup çekildi insanlar, ıssızlaştı cadde, 'Belinur su yetiştir...' Öyle susadım birden, tuza kestim ki, nasıl, yanıyorum susuzluktan, telaşlandı su arıyor kızcağız, bir biz yürüyoruz yolda, Şişli Camisi'nin az aşağısındayız, inanmayacaksın, kimlere rastladık dersin, iki başlı, tek vücutlu demokratik aileye, koalisyon dağılmış, hükümet arayışında millet, karı koca çöl yalnızlığına düşmüşler, ellerinde birer poşet, anladım öyle niye susadığımı, kafama dank etti, etkileşimin derinliğine bak."

Sitemli Yer yüzünde doğal olarak var olan ne varsa insan nedeni ile yok edilmesine, erkeğin kadına üstün tutulmasına ve çeşitli ihtiyaçlar için bozulan bir dünyaya karşı sitem içerisinde olan Elime,

her Őeyin sorumlusu hűkűmeti gűrmekle kalmaz, herkese laf dokundurur: "Harita psikopatlarına kűfűr edip sayıklarken dalıp uyumuűum, űç bin Tanrı cephe almıű birbirlerine, ruhlar űaűkın, dűnya yaralı... "Sokacaksın bunları Van Gűlű'ne, çıkarıp yatıracaksın gűneűe, sodalı su, suratlarında, gűvdelerinde çizgi çizgi beyazımsı izler bırakacak, vereceksin aynayı ellerine, 'Yeni Ortadoęu haritası bu!"